

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤੱਦ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਲਿ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਓ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਓ"
- ਪੁਰਸ਼.ਨ:- ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਅਸਲੀ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੱਦ ਕਸਿ ਤੋ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ, ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਵੇਂ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਰਾਜ ਹੈ।

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਵਸਥਾ ਜਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹੀ ਅਚਲ, ਸਥਿਰ, ਧੈਰਯਵਤ, ਨਰਿਮਾਣਚਿਤ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ “ਮਹਾਵਾਕ” ਸਮੁੱਖ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਗਾਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਰਿਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਪਿਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਵਾਕ, ਵਾਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਮਹਾਵਾਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਵਾਇਬੁਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਮਹਾਵਾਕ ਸੁਣਕੇ ਸਰਿਫ ਰਪਿਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪ ਸਹਤਿ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ ਇੱਕਦਮ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਜਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਜਵਿ ਮੰਦਰਿ ਤੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਮੰਦਰਿ ਵਿੱਚ ਸਰਿਫ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੰਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕੀ ਦੈਤਾਂ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਲਿ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਸਰਵ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਦੇਵੋ, ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ - ਨਰਿਮੋਹ, ਨਰਿਲੋਭ, ਨਰਿਭੈ, ਧੈਰਯਵਤ, ਨਰਿਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਕਢਿਕਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਦਵਿਯ ਲਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਨੂੰ ਉਜਿਆਰਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਉਜਿਆਰਾ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਉਜਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੈਕੁੰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਲ ਸਕਣ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਜਵਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਸਾਹਤਿ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾ ਸਰਿਫ ਆਪਣਾ ਸਗੋਂ ਕਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਸਿ ਦੀ ਭੁੱਲ ਤੇ ਸਰਿਫ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਸਰਵਸਿ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਤਰੀਕੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਸੱਚੀ ਸਰਵਸਿ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਰਿਫ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਣਾ ਤੱਕ ਪਰ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਇਬੁਰੇਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਬੋਝ ਖੁਦ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਬੋਝ ਬੰਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ ਖੁਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਫਰਿ ਕਸਿ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਹੀ ਦਵਿਯ ਸਰਵਸਿ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਅਨਾਯਸ ਭੁੱਲ ਹੋ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਕ੍ਰਾਇਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੋਝਾ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਲਿਣ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਹਸੂਸ ਕਰਕੇ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਚੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸੀ ਰਾਜਸਵ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਘੜੀ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਮੈਂ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਾਹਤਿ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਮਤਲਬ ਅਰਪਣ ਹੋ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸ ਘੜੀ ਤੋ ਲੈਕੇ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤਨ, ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਸਭ ਕੁਝ ਯਗ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਧਨ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ। ਮਨ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਵੱਲ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਧ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਖੁਦ ਹੀ ਸ.ਭੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵਰੇਇਟੀ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਮਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਆਕੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਸਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਹਾਲੇ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਤਿਆਗੀ ਬੱਚਰਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁੜ੍ਹੇ ਰਾਜ.ਭੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ

ਹੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਖੁਦ ਗੋਪੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਗੋਪ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਨਾ ਪਿਆਰਾ ਫੁਲ ਉਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਵਰਸ਼ਿ। ਫੁਲ ਨੂੰ ਵੈਲੂਏਬਲ ਬਣਾਉਣ ਅਰਥ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜੱਦ ਕੋਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਵਿੱ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਮਤਲਬ ਮੇਰੀ ਸਰਵਸਿ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਰਵਸਿ ਅਤੇ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਨੂੰ ਰਗਿਰਾਤ੍ਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਆਤਮਿਕ ਸੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਵਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰਗਿਰਾਤ੍ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਨਰਿਮਾਨਚਿਤ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਵਕ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਿੱ ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦਿਨ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨੈਚਰਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਵੀਟੇਸਟ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਤੀ ਮਿਠਾ ਰਮਣੀਕ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੁੱਧ ਪ੍ਰੇਮ ਜੱਗ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰਦਮ ਹਰਸ.ਤਿ ਮੁੱਖ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਸ਼ਿਚਾ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਨਸ ਨਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਾਕਤ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣਾ ਦਵਿਯ ਚਮਤਕਾਰ ਜਰੂਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਜਵਿੱ ਛੋਟੇ ਨਰਿਦੇਸ਼ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼. ਹੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਮਣੀਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਅਜਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਮਣੀਕ ਜੀਵਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸਿ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਸੂਰੀ ਸ੍ਵਭਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਇਹ ਗੁੱਸਾ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੋ ਬਚਪਨ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੇ ਸ.ਤੀਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸਮ੍ਰਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਵੀ ਪਵੇ ਪਰ ਸੁਕਸ਼ਮ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਮਾਲਕਿ ਅਤੇ ਬਾਲਕਪਨ ਦੀ ਸਰਵੋਚ ਸ.ਰਿਮਣੀ ਵੀਧੀ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਜਵਿੱ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਉਵੇਂ ਫਰਿ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਕਵਾਲਟੀਜ਼ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹਨ ਪਰ ਫਸਟ ਗਿਆਨ, ਸੇਕੇਂਡ ਪ੍ਰੇਮ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਸਰਿਫ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਅਸ੍ਰੁੱਧ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਮਰਜ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਕੀਥੇ ਵਿਚਲਿਤ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਵਿੱ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣਨ ਦੇ ਬਗੈਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਸੂਤ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਪਿੱਛੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਤੀ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਧਿਆਨ। ਧਿਆਨਸ਼ਿਟ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਗਿਆਨਸ਼ਿਟ ਅਵਸਥਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਹੋ ਬੱਚਰਿ, ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਣ ਫਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਇਮਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਸਰਿਫ ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਪੁਰਸ.ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੀ ਮਿੱਠੀ, ਰਮਣੀਕ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਜਵਿੱ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ.ਾਰਿਰਕਿ ਭੋਗਣਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ੀ, ਸੁੱਖਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਸਟ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਚੁਕਤੁ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਯੂਚਰ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਹਸਿਬ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੁੱਖਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਪਾਸਟ ਅਤੇ ਫਿਯੂਚਰ ਦੋਨੋਂ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮੇਂ ਸਰਿਫ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਰੀਤੀ ਸਥਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੋਨੋਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ.ਾਰਥੀ ਹੀ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਰੇਇਟੀ ਵਰਿਟ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਬਲਿਕੁਲ ਵਫ.ਦਾਰ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਂਗ ਪਾਰਟ ਵੀ ਪੂਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂਧ ਹੈ। ਜੱਦ ਰਾਂਗ ਅਤੇ ਰਾਈਟ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸੇ. ਉਠਾਉਣਾ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਆਪਣਾ -ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਿੱ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀ ਐਕਟਰਸ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਐਕਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ, ਕਸਿ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕਸਿ ਨਾਲ ਹਰਸ.ਤਿ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਗੁੱਡ ਜਾਂ ਬੈਡ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਅਨਾਦਿ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬਾਈਸਕੋਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਇਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹਰਸ.ਤਿਮੁਖ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਏ ਸਰਵ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਸ.ਤਚਿਤ, ਨਰਿਮਾਨਚਿਤ, ਧੈਰਯਵਤ, ਮਿਠਾਸ, ਸ.ੀਤਲਤਾ ਆਦਿ ਸਰਵ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਇਮਰਜ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਧੈਰਯਵਤ ਅਵਸਥਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਾਊਡੇਸ਼ਨ - ਵੇਟ ਐਂਡ ਸੀ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਰਯਿ ਬੱਚਰਿ, ਵੇਟ ਮਤਲਬ ਧੀਰਜ ਕਰਨਾ, ਸੀ ਮਤਲਬ ਵੇਖਣਾ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇ ਧੈਰਯਵਤ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਵਰਿਟ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਸੁਣਨ

ਦਾ ਸਮੇਂ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਰਯਾਤ ਗੁਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਉਸ ਪੈਰਯਾਤ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸੁਣਨ ਵੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਵਚਿਲਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਇਸਲਈ ਹੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਪ੍ਰਾਣ, ਜਰਾ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਰਾਜ ਵੇਖਦੇ ਚੱਲੋ। ਇਸ ਹੀ ਪੈਰਯਾਤ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕਰਤਵ੍ਯ ਸੰਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੌਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਣ ਨਸਿਚਾ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਸਿਚਾਬੁੱਧੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤਾ ਹੋ ਹਰ ਖੇਡ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ਤਿ ਚਹਿਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਆਤਰਕਿ ਪੈਰਯਾਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲਚਤਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰਪਿਕਵ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਵਿੰ ਨਾਟਕ ਵੱਚ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਰਟ ਪੂਰਨ ਵਜਾਉਣ ਅਰਥ ਪਹਿਲੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਹਿਰਸਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਜਿ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰੀ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗ ਬਲ ਦਵਾਰਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਹਿਰਸਲ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਜੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਬਰਾਹਟ ਵੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਰੱਖ ਦੇਵੀਗੁਣਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਸਥਤਿ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ, ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਕੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਇਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਰਕਿ ਗਹਰਿਆਈ ਵੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੀਪ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਤਰਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮੀਠੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬੈਠਕੇ ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਣ ਅਨਾਯਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਕਾਂਤ ਵੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਵਚਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਲਹਿਰਾਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਉਪਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਆਪਣੇ ਨਜਿ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸੰਕਲਪ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮਨ ਅਮਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਾਇਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਜੱਦ ਆਤਰਕਿ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਾਇਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨਰਿਸੰਕਲਪ ਅਵਸਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਚੇਤਿ, ਨਰਿਮਾਨਚਤਿ, ਪੈਰਯਾਤ, ਮਨਿਸ਼, ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਆਦਿ ਸਰਵ ਦੇਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਨਸਿਚੇਬੁੱਧੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤਾ ਹੋ ਇਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ਤਿ ਚਹਿਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਆਤਰਕਿ ਪੈਰਯਾਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲਚਤਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਸਥਤਿ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਬੈਲੋਸ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜਵਿੰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅੱਖਾਂ ਵੱਚ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਤਵ੍ਯ (ਸੇਵਾ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਨੇਹੀ - ਮੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣੇ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਜੋਹਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਸਿ ਦਾ ਵੀ ਦਲਿ ਵਚਿਰਣ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਜਵਿੰ ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਿੰ ਦੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਸੱਖਿਆ ਦੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਤੇਜ ਜਾਂ ਕੜਵੇ ਮਹਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜੋ ਵੀ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਦੇਵੇ - ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਚ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲਈਏ ਤਾਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ।

*****